

3. Tam atvejui, jei ir pirmiau nurodytomis sąlygomis lemiamą reikšmę turi paraiškos įregistruoti prekių ženklą padavimo data:

Ar pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia reikia net ir tuo atveju, jei neaišku ir nebeįmanoma išsiaiškinti, ar prekių ženklas paraiškos jį įregistruoti padavimo metu dėl naudojimo buvo įgavęs skiriamąjį požymį? Ar pripažinti jo registraciją negaliojančia galima tik tuomet, jei prašymą pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia pateikęs asmuo įrodo, jog prekių ženklas paraiškos jį įregistruoti padavimo metu dėl jo naudojimo nebuvo įgavęs jokio skiriamąjo požymio?

- pirma, nekaltumo prezumpcijos pažeidimas;
- antra, lojalus bendradarbiavimo principo, keik tai susiję su *Tribunal d'Arrondissement di Lussemburgo*, numatyto SES 4 straipsnio 3 dalyje, pažeidimas;
- trečia, jurisdikcijos neturėjimas;
- ketvirta, klaidingas Europos Sąjungos teisės aiškinimas ir taikymas, kiek tai susiję su deliktine atsakomybe bei Audito Rūmų Sprendimu 99/50.

(¹) 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, p. 25).

2013 m. balandžio 25 d. Kalliopi Nikolau pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. vasario 20 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-241/09 Nikolau prieš Europos Sąjungos Audito Rūmus

(Byla C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Apeliantė: Kalliopi Nikolau, atstovaujama V. Christianos

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos Audito Rūmai

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2013 m. vasario 20 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-241/09 ir grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui.
- Priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

- Apeliantė teigia, kad 2013 m. vasario 20 d. Bendrojo Teismo sprendime pateikti teisiniai vertinimai aiškiai pažeidžia Europos Sąjungos teisę, todėl ji prašo juos panaikinti.
- Apeliantė mano, kad skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas, nes pažeidžiamos pagrindinės Europos Sąjungos teisės ir principai, neteisingai aiškinama ir taikoma Europos Sąjungos teisė, ir kad teismas neturi jurisdikcijos. Konkrečiai, apeliacinio skundo pagrindai yra šie:

2013 m. balandžio 25 d. pareikštas ieškinys byloje Nyderlandų Karalystė prieš Europos Komisiją

(Byla C-223/13)

(2013/C 189/20)

Proceso kalba: olandų

Šalys

Ieškovė: Nyderlandų Karalystė, atstovaujama M.K. Bultermann ir J. Langer

Atsakovė: Europos Komisija

Ieškovės reikalavimai

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- visų pirma, pripažinti negaliojančiu 2013 m. vasario 1 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 93/2013, kuriuo dėl savininkų užimtų būstų kainų indeksų nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 2494/95 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų įgyvendinimo taisyklės (OL L 33, p. 14), jei Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalies nepavyks atskirti nuo likusių jo nuostatų,
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, pripažinti negaliojančia Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalį,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmasis ieškinio pagrindas:

Reglamento Nr. 2494/95 (¹) 5 straipsnio 3 dalies arba Teisingumo Teismo praktikos pažeidimas, nes pagal Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalį ne Komisija, kaip ES institucija, o Eurostatas paskirtas įstaiga, turinčia parengti teisiškai privalomą vadovą.

Antrasis ieškinio pagrindas:

SESV 338 straipsnio 1 dalies pažeidimas, nes Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalyje statistinei informacijai apibendrinti pasirinktas vadovas, o ne kuris nors iš SESV 288 straipsnyje nurodytų teisės aktų.

Trečiasis ieškinio pagrindas:

Reglamento Nr. 2494/95 5 straipsnio 3 dalies ir 14 straipsnio 3 dalies, vertinamų kartu su Sprendimo 1999/468 ⁽²⁾ 5a straipsniu, pažeidimas, nes Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta kita procedūra, nei pagal Reglamentą Nr. 2494/95 privaloma reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

Ketvirtasis ieškinio pagrindas:

SESV 290 ir 291 straipsnių, vertinamų kartu su Reglamentu Nr. 182/2011 ⁽³⁾, pažeidimas, nes vadovo rengimui pasirinkta ne SESV 290 straipsnyje nurodyta procedūra ir ne viena iš Reglamente Nr. 182/2011 nurodytų procedūrų.

⁽¹⁾ OL L 257, 1995, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 39.

⁽²⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 124).

⁽³⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, p. 13).

2013 m. balandžio 29 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Estijos Respubliką

(Byla C-240/13)

(2013/C 189/21)

Proceso kalba: estų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama O. Beynet, M. Heller ir L. Naaber-Kivisoo

Atsakovė: Estijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

Komisija prašo:

- pripažinti, kad Estijos Respublika, nepriėmusi nuostatų, būtinų įgyvendinti 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 2003/54/EB ⁽¹⁾, 2 straipsnio 21 punktą, 9 straipsnio 5, 7 ir 12 dalis, 10 straipsnio 5 dalį, 11 straipsnio

1 dalies pirmą sakinį, 11 straipsnio 5 dalies a ir b punktus, 16 straipsnio 2 ir 3 dalis, 26 straipsnio 2 dalies c punkto antrą, ketvirtą ir penktą sakinius, 36 straipsnį, 37 straipsnio 1 dalies e, f, i, k ir p punktus, 37 straipsnio 8 dalį, 37 straipsnio 10 dalies antrą sakinį, 38 straipsnio 3 dalį, 40 straipsnio 3 dalį, 1 priedo 1 dalies a punkto penktą įtrauką, 1 priedo 1 dalies d, f, i ir j punktus, arba nepranešusi Komisijai apie jų priėmimą, neįvykdė išipareigojimų pagal šios direktyvos 49 straipsnio 1 dalį,

- priteisti pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį iš Estijos Respublikos už išipareigojimo pranešti apie direktyvos įgyvendinimo priemones neįvykdymą 5 068,80 euro per dieną dydžio baudą, mokėtiną iki Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo priėmimo dienos,

- priteisti iš Estijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti direktyvą baigėsi 2011 m. kovo 3 dieną.

⁽¹⁾ OL L 211, p. 55.

2013 m. balandžio 29 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Estijos Respubliką

(Byla C-241/13)

(2013/C 189/22)

Proceso kalba: estų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama O. Beynet, M. Heller ir L. Naaber-Kivisoo

Atsakovė: Estijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

Komisija prašo:

- pripažinti, kad Estijos Respublika, nepriėmusi nuostatų, būtinų įgyvendinti 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 2003/55/EB ⁽¹⁾, 2 straipsnio 10, 20 ir 22 punktus, 3 straipsnio 3 ir 4 dalis, 7 straipsnio 3 dalį, 9 straipsnio 5, 7 ir 12 dalis, 10 straipsnio 5 dalį, 11 straipsnio 5 dalies a ir b punktus, 12 straipsnį, 13 straipsnį, 15 straipsnį, 16 straipsnį, 26 straipsnio 2 dalies b punktą, 26 straipsnio 2 dalies c punkto antrą, ketvirtą ir penktą sakinius, 26 straipsnio 2 dalies d punkto trečią ir ketvirtą sakinius, 26 straipsnio 3 dalį, 27 straipsnio 2 dalį, 33 straipsnį, 36 straipsnio 4 dalies antrą ir ketvirtą pastraipą, 36 straipsnio